

GAZETA LITERARĂ

PROLETARI DIN TOATE TARILE. UNITI-VA!

ORGAN SĂPTĂMINAL AL UNIUNII SCRITORILOR DIN R.P.R.

8 pagini 50 bani

Anul IV, nr. 44 (190) - joi 31 octombrie 1957

Artă revoluționară

Cum într-o estetică a secolului XX arta recentă a filmului, cu o dezvoltare atât de impunătoare, nu poate fi neglijată, studiul determinanților estetice a celei de a treia muză mi se pare profitabil pentru oricine lucrează în domeniul artei. Mă interesează cinematograful nu în sine, ca fenomen estetic izolat, ci pentru legăturile lui certe cu fenomenul literar. Am sentimentul că arta filmului poate exercita, în momentul de față, o influență rodnică asupra fenomenului literar, sugerându-i noi soluții artistice. În această privință arta lui Eisenstein, scriitoarele sale puncte de vedere estetice, mi s'apar ca cele mai utile.

În corespondența lui, influențată de freudism, Marie Seton este înclinată să vadă gena artelei eisensteiniene în sublimare, fără însă să ignore cadrul social în care - la deslășurarea evoluției ei ulterioare. Cu este de adevărată ampla biografie a scriitoarei engleze, această ar putea spune numai acei care l-au cunoscut pe marele artist. Am reținut din această carte tulburătoare, prin talentul biografic, locul extrem de important pe care figura lui Eisenstein îl ocupă în conștiința Occidentului. În Eisenstein - scrie biografă - se unesc genul artistului și lăcomia cercetătorului impasat. Câte șase filme terminate deși nu reprezintă decât o parte din activitatea sa creatoare, îl împing ca unul din artiștii cei mai interesanți ai secolului XX. Din momentul în care operele sale complete vor fi adunate la un loc, este posibil ca viitorul să-l așeze pe Eisenstein savantul și Eisenstein filozoful tot atât de sus, ca și pe realizatorul de filme, dacă nu chiar mai sus. Poate chiar va fi considerat ca un geniu universal.

Cartea lui Jean Mitry este o bună exegeză a esteticii eisensteiniene (și traducerea ei în limba română ar intra în teresa extrem de mult lumea noastră intelectuală). Mitry nu este speriat de cuvântul „propagandă”, roșit peiorativ în legătură cu arta lui Eisenstein. Ge către spiritele reacționare. Opera de propagandă deci. Dar în sensul cel mai nobil al cuvântului. Așa cum au fost toate marile opere de artă care au reflectat la un moment dat conștiința universală, elanul unui întreg popor unit în jurul unei aceleiași idei sau aceluiași sentiment național. Așa cum au fost Iliada și Odiseea pentru greci, poemele erice medievale și nordice, Saga pentru civilizația occidentală. Tragicii pentru Reformă și atâtea altele. Și Mitry își încheie astfel lucrarea: „Dacă o cunoaștere aprofundată, căutarea lucidă și armonioasă, conștiința unei arte sub toate formele sale, este numai apănajul celor mai mari artiști (artști, n.n.), atunci noi credem, sintem convinși că, dintr-o țară, Eisenstein a fost cel mai mare”.

Marie Seton creează o biografie tragică în liniile ei esențiale, a unui Luceafăr încapabil să se apropie de lumea comună, pe calea Eroșului. Biografia reconstituie drama personală a unui aszet, în sensul superior al cuvântului, un aszet al artei, așa cum se vedea pe sine și Balzac.

Ion Vițner

(Continuare în pag. 6)

Răspuns la apelul scriitorilor sirieni

Aveți dreptate!

Ne cunoaștem prea puțin și ne-am văzut ararorii, ne despart atâția kilometri. În anii din urmă însă am început să cimentăm temeliile unei prietenii trainice. Am început să ne întindem frățește mințile, ne cunoaștem tradițiile, obiceiurile, comorile spirituale. Am admirat eforturile voastre pentru construirea unei vieti pașnice, libere, pentru înțelegere și prietenie cu toate popoarele lumii, cu toți cei care doresc pacea.

Intr-o zi însă o veste cumplită ne-a zguduit inimile: libertatea și independența patriei voastre au început să fie amenințate. La hotarele țării voastre pasnice zăngănesc arme aducătoare de moarte. Spre voi se îndreaptă în grabă flote ale morții. Sfulgile imperialismului sînt din nou gata să arunce foc asupra țării voastre. Flagle cumplite, revolțatoare, care nu pot lăsa indiferent pe nici un om cu conștiința cinstită.

Agresiunea ce se pregătește împotriva Siriei ne umple inima de indignare. Din nou unii popor liber, care dorește pacea și buna înțelegere, i se pregătesc de peste ocean cătușele robiei. Ați adresat, iubii prieteni sirieni, scriitorilor - colegi ai voștri din întreaga lume - un apel patriotic, însuflețit de cele mai omenești sentimente, de cele mai nobile năzuințe. Cereți sprijinul tuturor creatorilor de valori spirituale din lume. Arătați, pe bună dreptate, că agresiunea împotriva Siriei „amenință întreaga lume și civilizația întregii omeniri”.

Da, iubii prieteni, aveți dreptate! Pacea lumii trebuie salvată. Independența și libertatea țării voastre trebuie apărate. Sintem alături de voi, dragi prieteni. Și vă trimitem din adîncul inimii noastre un frățesc și călduros salut de îmbrăbătare, asigurându-vă că necontenit vom privi cu simpatie frățească nobila voastră luptă pentru independență. Protestăm cu energie și indignare împotriva aceluia care vor să înrobescă țara voastră, să creeze un nou loc de război, o nouă amenințare împotriva păcii și libertății popoarelor.

Mihail Sorbul

„Recolta bogată”

GH. IVANGENCO

N. IUKOV

„Lenin în mijlocul copiilor”

Despre niște comedii „cu foc bengal”

In dramaturgie, ca și în versurile sale, Maiakovski creează în spații largi, cuprinzînd lumea într-o viziune panoramică care nu are cum să distingă conflictele restrîns și dramele pasionale. Comediile sale sînt construcții ideologice severe, transcrieri savuroși pentru uzul scenei. Oamenii apar cu mandata de reprezentanți ai unor categorii distincte și vorbesc în numele unor înscrisuri precise. Simbolurile invadează scena alinînd structura alegorică a acestor „mistere-bufe”, în care se dezbate cele mai de seamă probleme sociale ale timpului. „Ploșnița” și „Baia” urmăresc procesul de formare a unui nou tip uman, blamînd demagogia și filistinismul. „Misteria-Buf” transpune scenic istoria omenirii în lumina materialismului istoric, apolugul fiind străvezile, iar aluziile la politica zilei abundente.

Bineînțeles că tratînd astfel problemele, interesul dramaturgului se îndreaptă nu atât către delineația caracterologică a fiecărui personaj, cât mai ales către dezbaterile generale a tipologiei umane în lumina înțelegerii comandamentelor sociale. Eroi comediilor își compun astfel caracterele cu mijloacele pamfletului ideologic și nu prin intermediul analizei psihologice. Ei participă activ la discuția despre drumul și sensurile umanității, mișcîndu-se cu dezinvoluntă dar pe trasee fixe, ca niște excentele piese de șah minunate de autorul demonstrativ dramatic. Nici un moment spectatorul nu are însă impresia unei plăsmări schematice. Comediile lui Maiakovski dobîndesc o excepțională actualitate prin energia și efervescența discursului de via. O plină și posibilă socială sînt reparații pe un mare număr de tipuri, de o varietate remarcabilă, dar

intervențiile fiecăruia se disting prin ingeniozitatea replicii, Maiakovski creează cu o deosebită forță cadru social al fiecărui moment dramatic. În tablouri de epocă revelatoare. Nunta lui Prîsipkin din „Ploșnița” care reunește în frizeria „Renesans” o galerie de măști ale micii burghezii sau grupul vasalilor lui Pobodonosikov din „Baia”, înconjură personajele principale. Fiecare termenii esențiali ai dezbaterii ideologice într-o fascinată și revelatoare sală a oglinzilor strălucite.

O asemenea arhitectură își desfășoară artele pe temelii unei înțepiri riguroase a personajelor. În două categorii vrăjmașe. Nuanțele nu lipsesc dar viziunea socială este determinantă. Scena lînd aspectul unui cîmp de luptă deschis, personajele dramel ocupă cu necesitate poziții limpede de-o parte sau de alta a baricadei. Operația de selecție, examenul capital este rezervat reprezentanților societății viitoare. Femeia fosforescentă din „Baia” sau cetățenii anului 1979 din „Ploșnița”, sînt însărcinați să pronunțe crezul etic al scriitorului. Cei generaliile viitoare, scriitorul se aștează în părțile riguroase a personajelor. În două categorii vrăjmașe. Nuanțele nu lipsesc dar viziunea socială este determinantă. Scena lînd aspectul unui cîmp de luptă deschis, personajele dramel ocupă cu necesitate poziții limpede de-o parte sau de alta a baricadei. Operația de selecție, examenul capital este rezervat reprezentanților societății viitoare. Femeia fosforescentă din „Baia” sau cetățenii anului 1979 din „Ploșnița”, sînt însărcinați să pronunțe crezul etic al scriitorului. Cei generaliile viitoare, scriitorul se aștează în părțile riguroase a personajelor.

Comediile lui Maiakovski își îndeplinesc așadar sarcinile satirice, în cadrul unei vizi și pasionale discuții cu viitorul. Atîtîndu-se peisajele sale un caracter „publicistic”. Maiakovski a avut în vedere atingerea unor obiective imediate, dar a crezut de cuviință să la o asemenea opera de scriere a actualității viitorului trebuie convocat cu orice preț. De fapt aici se evidențiază unghiul specific al cărui autorul. Bine vede posibilitățile judecării contemporanității. Instabilitatea se poartă pe post de viitor.

V. Mindra

(Continuare în pag. 6)

SIMBOL

Moartea ploșnița prin asur,
Sărea din țărîna apoi
Cu ziduri, cu morți împrejur
Așa can' război.

Prietenii nu s-au întors
O parte, iar unii în parte;
Și unii-s cu sufletul stors
Așa ca din moarte.

Rămășiți s-au tot scuturat
De duși, ca de frunzele pomul,
Și eu o mulțime-am uitat.
Așa uită omul.

Dar iată m-apropiiu de ei
Cu vîrstă și-ncet și cu pasul.
Noroc! Cum o duceți ai mei?
Aici vi-i popasul!

Nu, nu, așa nu e cu drept
Să-ngădui, scăpînd tu de jaf,
Pe cel cu trei glonțuri în piept
Uitare și traif.

A, numele vădui-l eu:
Pe steagul cel roșu-i cu singe,
Dar roșu pe roșu-i cu greu
Se poate distinge.

Și totuși acolo-i cu singe
Scris numele fraților scumpi,
Iar steagul nimica nu-l stînge,
Nici ploaia de plumbi.

El pururi se nalță mai sus
Cu cit cad mai mulți pe sub el,
E treaptă de singe cel dus,
Căzut sub drapel.

Eu fruntea pe trepte mi-o plec,
Pe-acestea de singe, profund,
Măundu-mi obrazul întreg
Și părul cărunt.

Și roșu de am să mă secol,
Un idol din timpuri legendari,
Primiți-mă ca pe-un simbol,
Eroi proletari.

Mihail Boniuc

DISCUȚII

Simple însemnări despre actualitate

Cînd eram copil, mi părea că cea mai mare minune a lumii era să vezi un copil care să scrie. Oamenii scriau pe scînduri și pe ziduri. Eu scriam pe scînduri și pe ziduri. Eu scriam pe scînduri și pe ziduri. Eu scriam pe scînduri și pe ziduri. Eu scriam pe scînduri și pe ziduri.

cotele de la „Parizon”. La „Pomul verde” beamerii orașului joacă rum-mu cu pietre. La „Jon Ițianu” cită a jale taragata lui Lăuț Iovă. E și de țirg și machicianii veniți cu lădișele în spate de la Lugoj și Lipova dorm pe trotuarul fierbinte al oțetii, ori prin ganguri. Pe străzile mărginate sună tânguile vitelor întoarse de la pădure. Orașul e citadin numai pe strada principală. La o sută de pași mai înainte e întinerii și noroi, miroase a bălegar și a cucurus fierț, miroase urit argășeala tare a cojoacălor și pămîntul gras, aburînd, al grădinilor cu zarzavăt.

Dacă mă gândesc bine, aproape îndesarea afirmată aceea multiplicată în asemănarea sonoră, era adevărat, era posibilă la nebrutele și bogate profunzimi literare.

Știu numai căreia lină care, trăsese lung, lini reamie în simle imaginea pură de o dramatică poezie a orășului; meza de proză, din epoca 1930-1940, din cele două cazdemi, în amurg se auză această expresie ale gândurilor. Pe Corp și creștălia E-cesta, gîmăziste, pop, alții și co-

Aproape o jumătate de veac Caransebeșul a rămas același, neschimbat, încremenit ca pe cartonul îngălbenit al unei vechi fotografie. De la sfîrșitul seacului trecut pînă în 1944-45, în timpul războiului, la alarmele aeriene sau la incendiile ce carbonizau casele pomilor, în minte că ieșeau în sunet de clopot „pompele-hio” ale pompierilor îmbrăcați în uniforme pitorești, ca-n operele vechi-vechi. Tangourile repede demodate la București, se citau o viață întreagă la Caransebeș. „Dundărea albastri” era cerută în fiecare seară la „Pomul verde”, restaurant răsărit pînă în 1944, cu aceleși mese și catifele, de pe vremea lui France-Iosi.

Petru Vintilă

(Continuare în pag. 6)

CARTINOL

OTILIA CAZIMIR: „Versuri”

EUGEN BARBU: „Pe-un pictor de plaiu”

stalgia anilor copilăriei, prin prospețimea și puritatea sentimentelor și profunda comuniune cu omenirea suferindă. Cum s-a observat, Otilia Cazimir nu e o paisagistă. În versurile sale natura n-are decât o aparență existențială autonomă. Natura însă nu rămîne un simplu fundal sau cadru, pelsajul fiind, ogație încorporat sentimentelor poetice. Viziunea sa este profund dinamică. „Pe alinderi nîșe, lărna înțirize. Iși rupe-n neguri haina străvezie! Și-albine albe scuturî, ușoare! Din cerul vîntul coborît pe zare”. sau:

Valeriu Ripanu

(Continuare în pag. 6)

Groapei trebuia să-i urmeze neapărat Pe-un pictor de plaiu. Era necesară această demonstrație de luciditate colapsată, de neastîmpăr al gândirii și curiozitate deș-nic atîșată, pentru a risipi legenda de un scriitor ascort exclusiv în universul senzațiilor. Demonstrația este cu atît mai elocventă cu cît nu implică nici un fel de renunțare. Barbu rămîne același pasionat și în actual reflecție, care filtrează emoția și cenzurează ispita poetizării. Percepția ascuțită, reacția promptă la culoare, sunet, proporții, la timp, caracteristic talentului lui Eugén Barbu, se impun mai a-cu în momentul cînd scriitorul își controlează și și dormină senzațiile prin cunoaș-tere. La încordarea pe care-o presupune dibrarea com-

Geo Șerban

(Continuare în pag. 6)

Breviar

MIRCEA ȘERBĂNESCU:

„Prețul tăcerii”

Mircea Șerbănescu își creionează personajele în cadrul unor întâmplări extraordinare...

După ani îndelungași s-au descoperit faptele unei crime monstruoase...

Mircea Șerbănescu pune în fața cititorului o problemă gravă, majoră...

„Pescari” (gravură în linoleum)

A

Am spune că Silviu Iosifescu este, în actuala critică literară a noastră...

a-1 anula pe de-a-ntregul meritele, momentele de psihologie feminină...

B. Anton

I. D. MUȘAT: „Misiunea H. S.”

„Misiunea H.S.” relatează tribulațiile unui grup de geologi lășcitiți în căutarea depozitelor uraniferă...

Povestirea aceasta, promițătoare la început, devine curind, după evadarea profesorului Bili, monotonă...

toriu al primelor rânduri ale romanului. Figura decontului On Bili, desigur perfect conturată...

Crișan Toescu

A. I. KUPRIN: „Nuvele”

Cele 21 de schițe și povestiri din opera lui Kuprin traduse recent în românește...

Precum David din tronul de suspine Si-a făcut cântecul senine, Tu fă din plinul tău literatură...

Serban Cioculescu

„Întîlnirea” de A. Fadeev, în românește de Marcel Gălfan și Maria Roșu. „Douăsprezece scaune” și „Vițelul de aur” de I. Ilif și E. Petrov...

Sonetistul

Nevităta amintire! Într-o zi primăvară de primăvară, deschizând aparatul de radio, am auzit crainica vestind împlinirea vârstei patriarhale de optzeci de ani...

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

„Întîlnirea” de A. Fadeev, în românește de Marcel Gălfan și Maria Roșu. „Douăsprezece scaune” și „Vițelul de aur” de I. Ilif și E. Petrov...

„Seară unul om” povestire de M. Șolohov, traducere de M. Gălfan și L. Reșcu.

„Opere” vol. I de A. Tolstoi, în românește de A. Lambriș și R. Donici.

„Versuri de dragoste” de S. Selcioc, în românește de Veronica Porumbacu.

„Poezii și poeme” de S. Esenin, în românește de George Lesnea.

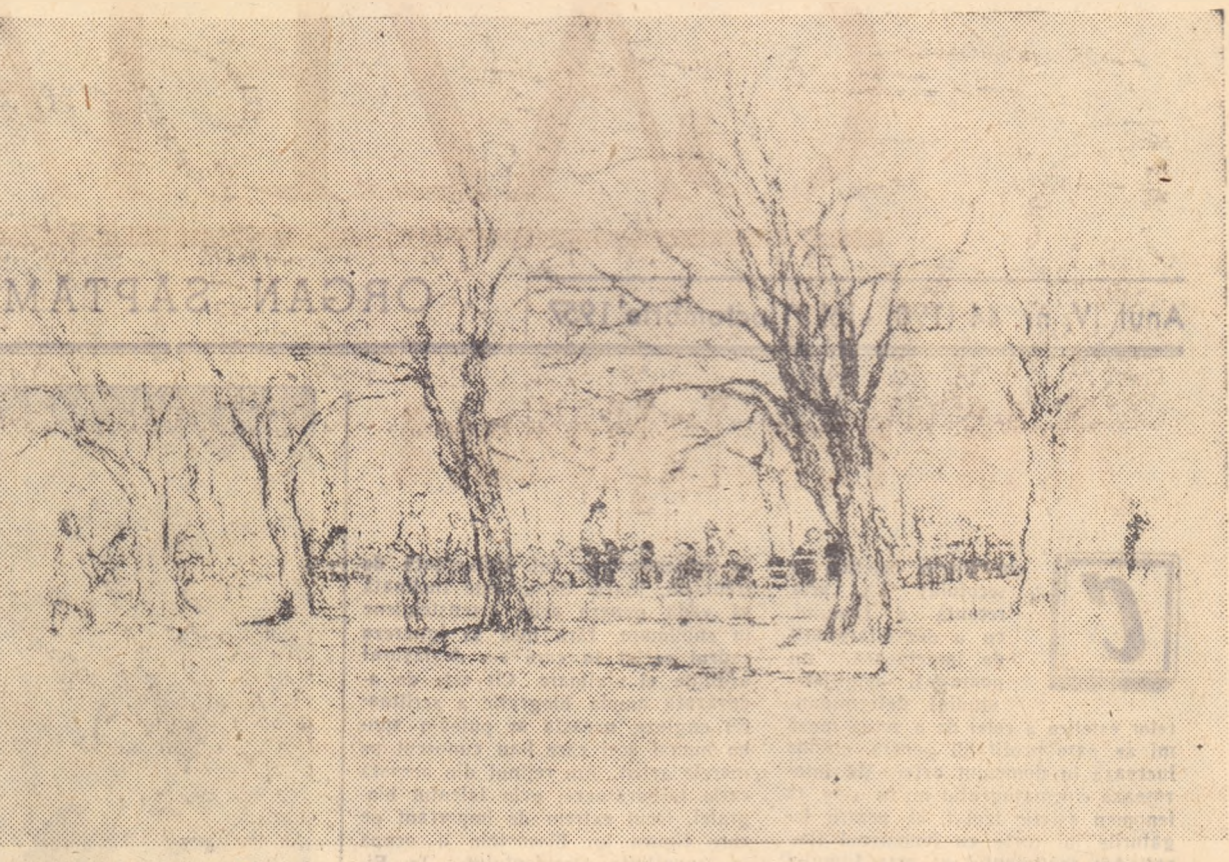
„Satire” de Malakovski, traducere de Cicerone Theodorescu.

„Opere alese” vol. II de N. A. Nekhusev, în românește de Mișu Rașcu și Parascchiu.

„Comtemporanii”, „Drumul de fier”, „Femele ruse”, „Bunicul”.

„Opere” vol. II de N. A. Nekhusev, în românește de Mișu Rașcu și Parascchiu.

„Comtemporanii”, „Drumul de fier”, „Femele ruse”, „Bunicul”.

MARIA CONSTANTIN „Toamnă”

CONTRIBUȚII LA ISTORIA ROMANULUI

Satisfacția cu care a fost întâmpinat primul volum din „Caete critice”, publicat de ESPLA, este într-un tot explicabilă.

Desprinsă dintr-o lucrare mai întinsă, paginile lui Sorin Arghir despre proza lui Zaharia Stancu evidențiază trăsăturile esențiale ale prozei studiate.

Micu dezvoltă amplu cercetarea romanului rural creat la noi în ultimul deceniu. Referințele istorice la literatura cu temă rurală de la începutul secolului nostru până la deceniul cîntărit se dedică studiului folosesc criticului să evidențieze saturați realizat de prozatorii actuali...

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

De un interes special sînt, în acest prim volum, studiile adunate sub titlul comun: „Romanul românesc actual”.

CRONICA LITERARĂ

SILVIAN IOSIFESCU: „Drumuri literare”

mul prezent, Silviu Iosifescu discută, în alara problemelor de ansamblu, opera a patru scriitori români: Grigore Alexandrescu, Hortensia Papad-Bengescu, Maria Banuș și Marin Preda.

o asemenea mărturisire, care îl definește pe cel recenzat în raport cu recenzentul, dar găsim un referat responsabil al unui universitar care nu-și

variate, fără o preocupare restrictivă în timp sau în spațiu. Faptul că o bună parte din studiul au fost alcătuite ca prefețe la volume rediteate sau traduse recent e caracteristic.

turgia noastră, izolindu-se mai întîi noțiunea de tehnicism ca un viciu artistic conștient apoi cu cea ne constituită în chip necesar tehnica dramaturgic.

Continente

Din poezia contemporană greacă

IANIS RITSOS

LA CAZARMĂ

Luna a intrat în cazarmă... A pipăit păturile soldaților...

Se poate ca aceștia toți să fie mîine morți?

Un soldat s-a trezit.

Cu ochi sticloși se uită-n jur.

De buzele unei firi de singe-i aninat.

ESTE O CULOARE

Este o culoare roșie, tare ca risul... Este o culoare roșie, tare ca risul...

In românește de

Ianīs Veakis și Ștefan Popescu

Acolo unde s-a născut Guiraldes

Cu Maria Rosa Oliver, scriitoare, publicistă, laureată a Premiului Lenin pentru Pace...

Gauchos prepară ospățul în amintirea lui Ricardo Guiraldes

a crescut în lumea aspră și austeră a gauchilor, cel care le-a cunoscut sufletul...

Un grup de gauchos din comuna unde s-a născut Guiraldes

pampelui tăcute și misterioase, pampelui care și azi arată așa cum o cunosc...

frământat apoi în patrie române, „Rosaura” (1922) și „Xaimoca” (1923),...

de oameni decolate pe meșteugurile Americii de Sud și nesfârșită împărțire a băștinii lor...

Mărturisiri...

CLAR

Francele Ponthier, romancier lansat de câțiva ani, a scris o carte...

E REMARCABIL

desigur că Gabriel Marcel consideră „Jurnalul Annei Frank”...

GHICIȚI

care din aceste declarații date în cursul anchetei „Politică și literatură”...

Lector

Oaspeți de peste hotare

HUBERT JUIN scriitor (FRANȚA)

MIHAIL CUNELACHIS dramaturg (GRECIA)

Desene de ROSS

Bardul Sileziei cehe

De curind, poetul Petr Bezruč, considerat un clasic al literaturii che, autorul dramaticelor „Cîntece Sileziane”...

Elena Eftimiū

Redactor-șef: Zaharia Stancu. Colegiul redacțional: Mihail Beniuc, Marcel Breslaru, Eusebiu Camilar...

Inculpatul Mark Twain

Autoritățile americane au hotărât, în sfîrșit, să ia unele măsuri pentru stăvîlirea rasismului.

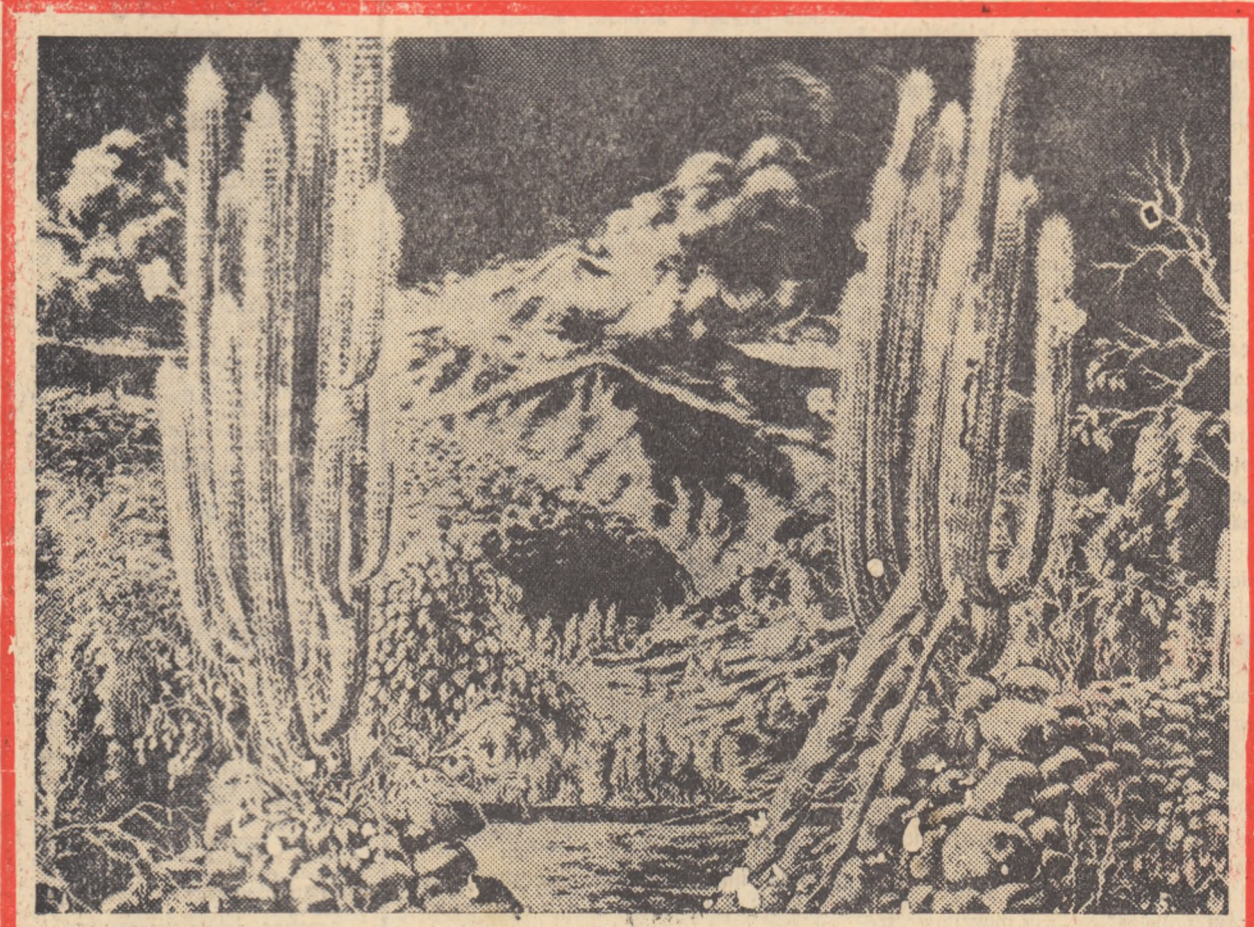
Cum acțiunea romanului se petrece în America de dinaintea războiului civil, prejudecățile rasiste nu lipsesc...

Huckleberry Finn, a cărui biografie fictivă o reproduce în multe privințe pe cea reală, a autorului...

deloc, or de cite ori acea prieten, după moartea lui Twain, oficialitatea americană i-a acceptat, de zvon de nevole, pe ilustrul umorist...

Înșirînd evidența, jorurile conducătoare ale învădămîntului din Statele Unite...

Petre Solomon

SIRILO SILVA

„La Campana”